

Som et eksempel på et tilfælde, som i sig selv ikke vil være omfattet af bestemmelsen, kan nævnes et enkeltstående drab. Derimod vil udvisning efter forslaget kunne finde sted, f.eks. hvis den pågældende under opholdet i Danmark har begået flere drab eller drabsforsøg, flere røverier, herunder bankrøveri, flere tilfælde af voldtægt, handel med narkotika, brandstiftelse m.v. Også tilfælde af berigelseskriminalitet begået over for en større kreds eller over en lang periode, som det f.eks. kan være tilfældet ved groft bedrageri eller underslæb, vil kunne være omfattet af bestemmelsen. Men det skal fremhæves, at der, hvor der foreligger flere strafbare forhold, ikke vil kunne stilles krav om, at kriminaliteten er af ligeartet karakter.

Som det fremgår af det anførte, er det ikke muligt mere præcist at fastlægge begrebets indhold. Der er her tale om en retlig standard, hvis nærmere indhold må fastlægges i domstolens praksis, og som således vil kunne påvirkes af den almindelige retsfølelse.

Til nr. 24

En indvandrer, der har boet her i mere end 7 år, har efter mindretallets opfattelse en sådan tilknytning til landet, at indvandrerens nu må være sikret mod udvisning, medmindre indvandrerens ligefrem sætter sig som mål at ødelægge det danske samfund.

Til nr. 25

Ændringsforslaget indebærer, at der også i henseende til beskyttelse mod udvisning gennemføres en ligestilling mellem A- og B-flygtninge.

Til nr. 26

Det har under folketingsbehandlingen af lovforslaget på samme måde som i udlændingelovudvalget givet anledning til omfattende drøftelse, om adgangen til udvisning på grund af strafbart forhold af flygtninge og personer med langvarigt ophold her i landet skulle være knyttet til strafferammen for den forbrydelse, for hvilken den pågældende dømmes, eller til den konkret forskyldte straf.

Bla. på baggrund af disse drøftelser foreslås det, at et konkret strafkriterium bliver afgørende for adgangen til at udvise udlæn-

dinge med langvarigt ophold her i landet (5 år) og flygtninge. Samtidig foreslås der i forhold til lovforslaget en skærpelse af kravene, og der stilles derfor forslag om, at kriteriet i § 22 udformes således, at udvisning kun kan ske i disse tilfælde, hvis udlændingen idømmes en straf af mindst 2 års fængsel m.v. og udlændingen under hensyn til den idømte straf samt arten eller grovheden af den begåede kriminalitet ikke bør forblive her i landet.

Til nr. 27

En udlænding, som med henblik på varigt ophold har boet her i landet i mere end de sidste 4 år, kan alene udvises, såfremt den pågældende har begået grovere kriminalitet.

Det bemærkes, at den konkrete idømte straf lægges til grund ved vurderingen – hvorimod strafferammens længde er afgørende i lovforslaget (se betænkning nr. 968/1982, s. 56 og 169-71).

Til nr. 28

Som det fremgår af bemærkningerne til nr. 22, vender mindretallet sig mod filosofien om, at udvisning af udlændinge skal tage udgangspunkt i den såkaldte »trappestigemodel«, der bygger på, at jo længere ophold, jo værre kriminalitet, des større risiko for udvisning.

På den anden side ønsker mindretallet ikke at åbne op for, at Danmark bliver et land, hvor det er nemt at rejse hen for at begå kriminalitet. 2 års grænsen findes at være en rimelig grænse for vurdering af en udlændings tilknytningsforhold til Danmark, hvilket bekræftes af de oversigter, der er udarbejdet over udvisninger, og gennem samtaler med indvandrere.

Selv med en 2 års grænse ønsker mindretallet dog at præcisere, at udvisning ikke kan finde sted på grund af mindre lovovertrædelser, men forudsætter, at der er tale om lovovertrædelser af en vis grovhed, og derudover, at der er bestemte grunde til at antage, at udlændinge fortsat vil begå lovovertrædelser her i landet.

Med vedtagelse af ændringsforslagene 22 og 28 vil der være skabt en positiv start på en human indvandrerpolitik, samtidig med at administration og domstole vil blive sparet